

За Србију на годину	6 динара
на пола године	3
За стране земље на годину	9

Београд, 9 Априла 1903 г.

Приликом смрти руског консула у Митровици Ј. С. Шчербина, великог добротвора и пријатеља српског народа, заступник председника београдске општине кмет г. Владимир Лацковић са општ. одбором изјавили су саучешће царско-руском посланику у Београду г. Н. Чарикову.

После тога 5. овог месеца г. Чариков је упутио представништву београдске општине писмо следеће садржине:

„Господину

Владимиру Лацковићу

заступнику председника

и

Члановима београдске општине

ОВДЕ

„Према наређењу Његовог Императорског Величанства част имам, да вам предам благодарност Његовог Величанства на саучешћу које сте приликом смрти руског консула у Митровици Ј. С. Шчербина изволели указати.

Посланик, **Н. Чариков**

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

11 марта 1903 г.

Председавао заступник председника општине г. Владимир Лацковић. Од одборника били: г.г. Милов. Миленковић, Димитрије Наумовић, Св. Јанковић, А. Н. Кремановић, Р. Драговић, С. М. Беселиновић, Урош Благојевић, Д. Ђ. Миловановић, Богоје Јовановић, Мих. М. Борђевић, Никола И. Димитријевић, Јован Смедеревац, Милан Димић, С. Азријел, М. Штрбић, Живојин М. Перић, Борђе Н. Петровић, К. Теодосијевић, Петар Новаковић, Дамњан Стојковић, А. Ј. Аксентијевић, Д. Тадић и Лазар М. Матић. Деловођ Мих. М. Марјановић

I

Прочитан је записник одлука седнице држане 4 марта тек. године и примљен без измена.

II

Одборник г. Милован Миленковић, задовољан је са решењем одбора донесеним у прошлој седници по тражењу његовом да му општина накнади 120 дин. за износ ђубрета и плаћену воду у згради његовој, коју је општина држала под закуп за смештај канцеларија грађевинског одељења Управе града Београда, али хоће да напомене тај факт, да је општина до сада приликом исцеловања канцеларија из приватних зграда доводила исте у првобитно стање или давала сопственицима накнаду за то у новцу. Налазио је, да је право, кад је општина према осталим грађанима тако поступала, да тако по-

ступи и према њему и за то је и тражио ову накнаду од кога је тражења ипак одбијен.

Одбор је примио к знању ову изјаву.

III

Одборник г. Михајло М. Борђевић наводи да сопственик зграда на углу хилендарске и светогорске улице, које су оглашене као склоне паду, врши извесне преправке на њима, какве се оправке не могу по закону допустити.

Пита председништво је ли му то познато и ако је, онда је ли суд и шта предузимао да томе стане на пут.

Заступник председника општине одговорио је, да ће по овој представи одборника г. Борђевића учинити извиђај и шта је потребно према закону, па о томе известити одбор.

Одбор је примио к знању ове изјаве.

IV

По прочитању акта одељака Управе града Београда АБр. 2181, 2191, 2254, 2255, 2261, 2279, 2329, 2333 и 2381, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да су му непознати: Михаило Марковић, пекарски момак, Петар Ковачић, паракувар, Тома Немец, месарски раденик, Наталија жена Борђа Софијанца-Игњатовића, обављача проститутске радње, Коста Митић, пиљар и Драга Фергунска, бабина; да су доброг владања и средњег имовног стања: Пера Јовановић, кафеџија и Сава Шибалић, новинар; да су доброг владања и сиротног имовног стања: Јанко Станковић, чинов. општ. трошарине и Хескија Бенцион, бив. чинов. општ. трошарине и да је доброг владања и доброг имовног стања: Лука Милишић, трговац.

V

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 2241 и 1939, којима тражи мишљење по молбама: Тодора Поповића, ђака привремене Св.-Савске вечерње школе за пријем под заштиту српских закона и Димитрија А. Поп-Христића, магистра фармације, за пријем у српско поданство, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима може по молбама учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

VI

Заступник председника општине износи одбору на мишљење молбе: Клементине Шулиц и Уроша Кузмановића, оvd. којима траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СТБр. 859 и 864, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцима могу дати тражена уверења о породичном односу.

VII

По прочитању акта старешине цркве Св. Николе АБр. 1507, — одбор је решио:

Да се умоли Тодор Мраовић, оvd. трговац, да буде главни татор цркве Св. Николе и за 1903 годину, а да се раније изабрати главни татор ове цркве г. Живо Тодоровић, разреши од те дужности, пошто се исте није могао примити.

VIII

По прочитању акта протопрезвитера града Београда АБр. 2185, — одбор је решио:

Да главни татор саборне цркве за 1903 и 1904 годину буде г. Милан Ђирковић, оvd. трговац, на место ранијег изабратог г. Јована Јовановића, оvd. трг., који се ове дужности није могао примити, а да спомоћни татор исте цркве за исто време буде г. Љубомир Максимовић, кројач црквеног одеља на место г. Милана Ђирковића, који је раније био изабрат за спомоћног татора исте цркве.

IX

По прочитању акта старешине Св. Вознесенске цркве АБр. 1879, — одбор је решио:

Да се г. Милосав Т. Мишић, бакалин разреши од дужности спомоћног стараоца Св. Вознесенске цркве, пошто се исте дужности није хтео примити, а да спомоћни стараоци исте цркве за 1903 годину буду г.г. Милан Поробић, трговац, Димитрије Денџор, бакалин и Милосав Марковић, трговац.

X

По прочитању акта Мите Ј. Дедића, оvd. месара, АБр. 2238, којим нуди општини за месарски плац бр. VII на Краљевом тргу 1560 динара, — одбор је решио:

Да се решење одбора од 4. овог месеца АБр. 1582. којим је решено да се месарски плац бр. VII на Краљевом тргу уступи под закуп Јанаћку Стефановићу, оvd. месару, за време од првог маја ове до првог маја 1906 по закупну годишњу цену од 1260 дин. задржи од извршења, а да се за издавање под закуп истог месарског плаца држи ужа лицитација између Мите Ј. Дедића и Јанаћка Стефановића, оvd. месара, од цене у 1560 дин. колику је Дедић за исти плац понудио.

XI

По прочитању акта Борђа Дедића, оvd. месара АБр. 2217, којим нуди општини за месарски плац бр. 4 с горње стране на Краљевом тргу за време од првог маја ове па за две године, закупну годишњу цену од 1650 дин. у

место 1450,80 дин. колико сад плаћа, — одбор је решио:

Да се ова понуда одбаци и за издавање под закуп овог плаца држи лицитација.

XII

По прочитању извешћа економног одељења АБр. 2231, о држаној лицитацији за издавање под закуп два општинска киоска у парку калимегданском, — одбор је решио:

Да се два општинска киоска у парку калимегданском издаду под закуп под прописаним погодбама за време од првог априла ове па до првог априла хиљаду девет стотина четврте године Радовану Анђелићу, овд. кафеџији, за цену од две стотине педесет и један динар и пет парадинарских.

XIII

По прочитању акта Владимира Миловановића, бив. општ. службеника АБр. 2055, којим нуди општини на име закупне цене 860 динара за кућу општинску постојећу у улици Краљице Наталије бр. 20, а за време од првог маја ове године, — одбор је решио:

Да се ова понуда одбаци и остане при решењу одбора од 25 фебруара тек. године АБр. 1584, којим је иста кућа издата под закуп Марији Филиповићки.

XIV

По прочитању извешћа економног одељења АБр. 2156, о држаној лицитацији за издавање под закуп општинских дућана у улици Краља Александра где су старинарске радње, — одбор је решио:

Да се општински дућани у улици Краља Александра, где су старинарске радње издаду под закуп под прописаним погодбама а за време од првог маја ове па до првог маја хиљаду девет стотина шесте године и то:

Дућан бр. I Јакову Адуту, старинару, по годишњу закупну цену од две стотине и педесет динара;

Дућан бр. IV Леону Пинто, старинару, по годишњу закупну цену од две стотине деведесет и шест динара; и

Дућан бр. VI Хаиму Рафаиловићу, старинару, по годишњу закупну цену од две стотине осамдесет и три динара.

Да се за издавање под закуп осталих дућана у овоме извешћу економног одељења назначених држи понова лицитација.

XV

На преставку управе државне статистике од 22 децембра пр. године Бр. 9850, спроведену суду актом Управе града Београда АБр. 11908, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да може у овој години утрошити на терет буџет. партије на непредвиђене потребе суму од тридесет динара за набаву публикације података последњега пописа становништва и домаће стоке у Краљевини Србији.

XVI

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 11777/902 и АБр. 363, и управе точидерске економије АБр. 521, која се односе на споразум између београдске општине и министарства народне привреде о закупу зграде топчидерске економије, у којој је топчидерска полиција за смештај канцеларија топчидерске полиције, — одбор је решио:

Овлашћује се општински суд, да ступи у споразум са министарством народне привреде о закупној годишњој цени коју би општина београдска имала да плаћа топчидерској економији за зграду њену, у којој су канцеларије топчидерске полиције.

XVII

По размотрењу акта која се односе на подизање шупе за смештај свију општинских возова АБр. 2165, — одбор је решио:

Да се овај предмет који се односи на подизање шупе, за смештај свију општ. возова упути на оцену и мишљење одборској секцији за грађевинско одељење.

XVIII

Заступник председника општине извештава одбор да је одбор у седници својој од 8. фебруара 1902 године решио: „да се за начиње-

ну калдрму пред имањем регулационог фонда постојећем у Глумачкој улици одужи певачко друштво „Станковић“, као погрешно задужено, а да се за исту калдрму задужи држава српска и ова калдрма од ње наплати.“

Кад је држава у 1892 години пренела у својину београдске општине сву својину регулационог фонда са свима његовим примањима и давањима и кад је овај плац — имање регулационог фонда, онда не може бити државни нити се држава задуживати за калдрму пред истим имањем саграђену. За калдрму саграђену пред истим имањем које је као својина регулационог фонда прешло у својину београдске општине није се могло задужити ни певачко друштво „Станковић“ ни држава, већ једино сопственик истог, а то је општина. Али како општина не може сама себи дуговати, то предлаже да се ово општинско потраживање за калдрму пред овим плацем — имањем регулационог фонда из општинских књига изведе као погрешно уведено а регулациони фонд општине на исто земљиште убаштини и са истим земљиштем располаже и поступа као и са свима осталим земљиштима овога фонда.

По саслушању тога, — одбор је решио:

Усваја се у свему овај предлог заступника председника општине с тим, да се регулациони фонд београд. општине на овај плац што скорије убаштини.

Овим се решењем замењује решење општ. одбора од 8. фебруара 1902 године АБр. 1175.

XIX

По прочитању акта АБр. 1827, која се односе на закуп зграде за смештај канцеларије кварта палилулског од првог маја ове године, — одбор је решио:

Да се понуда г. Јована Ђорђевића, војно-судског пуковника, којом је општини понудио за смештај канцеларија кв. палилулског под закуп зграду своје жене, која постоји у скопљанској улици за годишњу закупну цену од 3600 динара, одбаци, а да се за смештај канцеларија кварта палилулског задржи и даље под закуп за време од првог маја ове па до првог маја хиљаду девет стотина шесте године под

ПОДЛИСТАК

ЖИВОТ И ВЛАДАВИНА СТЕВАНА ДЕЧАНСКОГА

НАПИСАО

МИЛОШ А. ЗЕЧЕВИЋ

(12)

Ни једна ни друга претпоставка не може се потврдити подацима који о томе изречно говоре, али се још мање може потврдити претпоставка да је краљ Милутин можда мислио оставити престо другоме своме сину Константину, пошто је мислио да је Стеван доиста слеп и да према томе није за владу.¹ Све околности

¹ Да је Милутин одредио себи за наследника Константина, мисли П. С. Срећковић; „По смрти Милутина (1322) дошао је на престо, по вољи бољара његов синовац Владислав, а по Милутиновој жељи требао је да дође на престо Константин.“ (Истор. срп. народа, II, стр. 271.). У овом је случају Срећковић за готово примио Пеачевићеву комбинацију; „Creditor uxoris Simonidis artibus perfectum ut specie meditatae seditionis Vkadislaus carcere, Stephanus nothus oculis muletaretur et Constantinopolim in custodiam missus sit: revera autem, utamulis submotis ac spe dejectis, Constantino pacata successio, thronusque pararetur.“

утврђују претпоставку да је Милутин желео да престо наследи његова породична линија која се наставља по Стевану а не она која се наставља по Константину. То се може узети као већ утврђен факат.

Historia Serviae стр. 253.). Да је неоправдано замишљати да је и о Константину било озбиљно говора кад је расправљано питање о наслеђу престола, има неколико разлога. Претпоставка да је Милутин мислио оставити престо Константину, потиче од Пејачевића, чије су речи горе наведене, а ту је претпоставку потпомагао Шафарик новом једном: да је Константин са краљевском титулом владао у Зети, са седиштем у Скадру („Гласник“ IX, стр. 272.). Ту своју претпоставку оснива Шафарик на томе што се нашао новац на коме се спомиње неки краљ Константин са седиштем у Скадру (d. rex Constantinus et S. Stefanu — Scutari) те изводи да је то новац овога Константина. Кад би ово било истина онда је чудновато како се он нигде не спомиње у дубровачким актима, и ако би се то могло очекивати стога што је тај крај био у тесној вези са Дубровником, а још би било чудноватије што га ни родослов нигде не спомиње. Али и без тога, Љубић је посумњао у то мишљење, па каже: „Šafarik (Glas. III, 219. и IX, 271.) po Naniu i Zanetti pripisuje novac Konstantinu sinu kralja Milutina, primećujući, da ne može biti Konstantina vladajuća oko Drača, pošto se nije kraljem nazivao. Nego spomenici srbski neznaju nam posve ništa kazati o tom Konstantinu, dočim o Dejanovu kažu podosta, i daju mu za mater srbski caricu. Osim toga sav posao novca i težina njegova prikazuju ga kovana koncem XIV ili početkom XV stoljeća, navlastito nalici novcem Stjepana Ostoje bosanskoga kralja i suvremenim Kotorskim; s čega se skoro bez dvojbe daje misliti, da su i Konstaninovi bili kovani u Kotoru ili barem od kotorskih radnika (Ljubić, Opis novaca, стр. 188.). Ако је мало разлога са којих је Љубић овај новац приписао Константину Дејановићу, пошто овај није никад владао у Скадру (В. „Наставник“ за 1894 год. стр. 136.), није неоправдано што

Има само да се реши питање да ли је краљ Милутин желео да га наследи Стеван или Душан? Ако би било да је Ми-

Љубић каже да је тај новац из доцнијег доба — с краја XIV века. То је вероватно и стога што се то мишљење слаже са једном од двеју Ковачевићевих хипотеза: „1. Ако је натпис на новцу добро прочитан, онда се њим потврђује белешка српских позних летописа, да је Милутин имао сина Константина који је погинуо у борби око краљевске власти с братом Стеваном Дечанским, те би новац био овога Константина. — 2. Ако је натпис погрешно прочитан, те ако место d. rex треба читати mrex, онда би новац припадао Константину Мерешкићу, сину Жарка Мерешкића а сестрићу Константина Дејановића, који је зближа 1395 године владао земљом око Скадра“ („Наставник“ за 1894, стр. 136 нап. 2. О овом Константину Мерешкићу — или, како Јиречек каже: Мрквићу — види више „Спомена“ XI, 1892, стр. 16 et passim, и N. Jorga, Notes et extraits pour servir à l'histoire des Croisades au XV siècle. Tom. II, Paris 1899, passim). Да је само ова друга Ковачевићева хипотеза оправдана — а доиста је могуће да је Наније, не познавајући добро словенска имена, погрешно место mrex прочитао d. rex — може се доказати још на један начин. По причању Цамблакову Константин је погинуо у боју са Стеваном убрзо после Богојављења 1322 године — најдаље око Ускрса — а то је, од дана кад је Милутин умро, врло мало времена да му падне на ум, поред осталог, да и новац кује. А узети да је Константин тај свој новац ковао још за живота оцава, значило би рећи да је у то доба поред владоца и још неко имао право ковања новца у српској држави, зашто до после оног властелског расула 1366 и 1367 године нема више примера. Па и после тога кују свој новац само она властела која су више или мање независна.

Поред овога има разлога помислити да Милутинов син Константин није ни владао у Скадру јер се то ничим не може потврдити. Неки летописи забележили су да је он сахрањен у Звечану (Šafarik, Památky 1873, p. 70; Jagić, Ein Beitrag zur serbischen Anna-

досадашњим погодбама и досадању закупу годишњу цену зграда масе пок Др. Лазе К. Лазаревића, у којој су сада канцеларије истог кварта, ако маса пристане да о свом трошку изврши на истом имању доправке, преправке и оправке, које је квартал палилулски тражио актом својим од 20. јануара ове године Бр. 608 заведеним код општ. суда под АБр. 669.

XX

По прочитању акта г. министра грађевина од 20 фебруара 1903 г. Бр. 895 којим извешта општ. суд, да је са разлога у истом акту изложених намерах, да одобри измену регулације на Савинцу, коју је тражила Богословија Св. Саве и препоручује суду да овај предмет понова узме у најозбиљнију свестрану оцену и да у најкраћем могућем року пошаље министру грађевина образложено мишљење комисије за ревизију регулационог плана града Београда заједно са својим предлогом по истом предмету; као и по прочитању мишљења комисије за ревизију регулационог плана града Београда по истом предмету, и осталих акта овога овога предмета АБр. 2351, а после потребног обавештавања, — одбор је решио:

Да се одговори господину министру грађевина да општина нема ништа противу регулације Савинца као што тражи управа Богословије Св. Саве, ако би она откупила о своје трошку и за свој новац сва имања која су потребна за подизање Богословије и Митрополије између Крушедолске улице и новог плаца цркве Св. Саве, као што управа Богословије у свом акту тврди. Дакле само у том случају општина одустаје од првобитне регулације између речених улица.

XXI

По прочитању процене непокретног имања Марине, супруге Димитрија Станковића овд., које постоји у Светогорској улици бр. 40, а које се има експроприсати у цели регулације исте улице; као и по прочитању молбе исте АБр. 2268, којом са разлога у истој изнесених моли, да јој се не експроприше и зграда већ само земљиште а да јој се зграда и цело земљиште подзида и улазак у дворште направи па кад

лутин доиста после веровао да је Стеван заиста слеп, онда би ово питање тим било решено: могло би се узети као сасвим поуздано да је Милутин себи за наследника одредио свога унука Душана; а на ново напомињем да је у свему неосновано оно што Јиречек каже да је краљ Милутин оставио за собом непречишћено питање о своје наследнику. Али ако би се примила она друга претпоставка: да је Стеван са знањем очевим крио да види, онда остаје отворено питање: ко је био прави наследник Милутинов?

Да је Милутин, и после повратка Стеванова из Цариграда помишљао баш Стевану оставити престо, нема се на основу

listik, „Archiv für slav. Philologie“ Bd. II, 1877, p. 82; Љ. Стојановић, Стари српски хрисовуљи, акти, итд. „Споменик“ III, 1890, стр. 98, 131), а то би могло бити ако је сукоб између њега и брата му Стевана био негде близу Звечана. А ово би могло бити само тако ако је област Константинова била у близини, јер је тешко замислити да би му Стеван допустио да из Скарда допре чак до Звечана.

Према свему овоме јасно је да о Константину нема у споменцима ниједнога поузданог података, те се може с разлогом посумњати да је тај човек, као рођени брат Стевана Дечанскога, уопште и постојао. Али и ако би се ипак могло веровати да је Милутин имао сина Константина, онда је ово све што се о њему може казати: он је у забуни, која је настала после смрти Милутинове, покушао да се користи, али га је Стеван брзо савладао и погубио.

буде правила нову зграду, да се на лице повуче, — одбор је решио:

Да се Марини Станковић, исплати из општинске касе на терет партије бр. 205 расхода буџета I по овој процени за две стотине шесет и четири кв. метра и један кв. десиметар зешљишта које јој се експроприше за регулисање светогорске улице по петнаест дин. од квадратног метра свега три хиљаде девет стотина шесет динара и петнаест пара дин; а за деведесет и шест кв. метра и осамдесет и два кв. десиметра зграде која се услед сечења у једном делу има порушити сва по двадесет и пет динара од кв. метра, свега две хиљаде четири стотине и двадесет динара и педесет пара динарских. Дакле и за земљиште и за зграду свега шест хиљада три стотине осамдесет динара и шесет и пет пара дин. пошто зграду, од које добивени материјал да остане њена својина, поруши и пренесе на регулац. фонд општине тапију од земљишта које се експроприше без икаквих терета.

Да се од тражења да јој се зграда не руши већ подзида као и да јој се цело земљиште подзида и улазак у дворште направи одбије као од тражења неумесног.

XXII

На представку одборника г. Димитрија Наумовића а по предлогу одборника г. Јована Смедеревца, — одбор је решио:

Да се у будуће приликом извођења варошке регулације води рачуна о томе: да ли у позадини приватног имања од кога се експроприше извесан део постоји општинско имање, па ако постоји, онда да се по могућству првенствено од тог општинског имања даје приватнима у земљишту накнада за имање које им се експроприше.

XXIII

По прочитању акта АБр. 1812, која се одnose на поливање варошких улица ради одржавања чистоће у вароши, — одбор је решио:

Да се за поливање варошких улица ради одржавања чистоће у вароши поред средстава, којима за то општина сада располаже набаве и следећа средства и то:

чега тврдити; ниједан податак у изворима, ниједна иначе околност не може да потврди ту мисао. Међутим да је помишљао на Душана, има један податак који то истина недовољно и посредно потврђује, а тако исто на таку претпоставку наводе и неке околности.

Податак, на основу кога би се могло мислити да је Милутин желео да га Душан наследи, налази се код Цамблака. Причајући о повратку Стеванову из Цариграда, Цамблак каже: „Он же (Стеван) сина, иже от Константинова града с њим примидиша своје му јего деду предаст.“ („Гласник“ XI, стр. 63.). Због тога Љ. Ковачевић и Љ. Јовановић пишу у својој „Историји српскога народа“ (стр. 105.): „Милутин да Стевану на управу Будимље а код себе задржи Душана.“ Кад се пак има на уму да је Душан раније са оцем ишао у Цариград, онда је оправдано питање зашто га и сада деда није послао са оцем, кад је још био нејачак (било му је тада око 11 година)? Овај поступак Милутинов наводи на мисао да је, видећи да је и сâм Стеван зашао у године (било му је тада око 45 година), а надајући се можда да ће и сам још дуго живети, задржао Душана

Три комада пумпи за пуњење сака са по 10 м. црева за сисање и по 10 м. црева за притискивање; једна баупумпа са 2 м. шир. црева за сисање; троја кола дрвене конструкције за поливање са по 1,50 куб. м. садржине са прскалицом у виду савијене цеви са рупама или другог каквог система, изузев турбине, јер су таква простија и јевтинија.

Што се тиче запреге да се узимају под најам волови за вучу.

Одобрава се општинском суду да може у овој години на терет општ. готовине по добивеном за то надлежном одобрењу за одржавање чистоће у вароши утрошити суму од девет хиљада динара.

РЕДОВНИ САСТАНАК

14 марта 1903 год.

Председавао заступник председника општине кмет г. Владимир Лацковић. Од одборника били: г. г. А. Шток, Т. Цинцар-Јанковић, Д. Ђ. Миловановић, Св. Јанковић, А. Н. Кремановић, Мих. М. Ђорђевић, Љуба Дојчиновић, Милош Валожич, М. Н. Клидис, Д. Тадић, А. Ј. Ассентијевић, Петар Новаковић, К. Теодосијевић, Ђорђе Н. Петровић, М. Штрбић, Лазар М. Матић, Урош Благојевић, Р. Драговић, Дамњан Стојковић и Никола И. Димитријевић. Деловођ, Мих. М. Марјановић.

I

Прочитан је записник одлука седнице држане једанаестог марта тек. године и примљен без измена.

II

По прочитању акта кв. палилулског АБр. 2485, којим тражи уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања и доброг имовног стања: Марија Димитријевић — Лордовица, обављачица проститутске радње и да му је непозната: Даринка жена Михаила Крстића, пиљара.

III

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 2427 и 2441, којима тражи мишљење општ. суда по молбама: Даринке Гергинове, слово-слагачице и Томана — Вукотина — Бацановића, ђака, због пријема у српско поданство, — одбор је изјавио мишљење:

на своје двору да га спрема за свога наследника.¹ Ово би донекле потврђивало и то што је Стеван истога, дана, кад се сâм венчао краљевским венцем, венчао и Душана. А то што је Стеван ипак заузео краљевски престо, могло је бити и стога што је Душан био још нејак (1321 године била му је 12-та година), кад је Милутин умро, те је у ствари Стеван краљевао као намесник Душанов. Кад би се ова претпоставка могла потврдити поузданијим подацима, онда би нарочито у другој светлости синули узроци буни Душановој у 1331 години а и узроци још неких мање значајних догађаја на којима ће бити речи у другој делу овога излагања.

¹ Имајући на уму како су уопште подаци које нам за историју живота и владавине Стевана Дечанскога даје Цамблаков спис, могло би се рећи да је и овај податак непоуздан. Али ово мишљење није сасвим оправдано; јер ако се зна зашто је Цамблак много што шта измислио што се Стеван лично тиче, не може се рећи зашто би измислио и оно што се Стевана нимало не тиче. И доиста догађаји и факта која немају тесне везе са Стевановом личношћу, а која спомиње Цамблак, дају се скоро сва другим подацима потврдити, док је са оним што се Стевана лично тиче сасвим другаче. Према томе је оправдано узети да је Цамблак истину казао, кад је казао да је Милутин, посланик Стевану у Будимље, Душана задржао код себе.

Да се молиоцима може по молбама учинити, ако томе не стоје на путу какве законске сметње.

IV

Заступник председника општине износи одбору на мишљење молбу Пере Вака, млињара, којом тражи уверење о породичном односу.

По прочитању те молбе СТБр. 896, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може дати тражено уверење о породичном односу.

V

По прочитању извешћа општинског књиговодства АБр. — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу одборници: г. г. Тодор Мијаиловић, Соломон Азријел и Аксентије Ј. Аксентијевић, прегледа општинске рачуне за 1902 годину које је општински суд саставио сходно закону и о нађеном стању истих поднесе извешће са својим мишљењем.

VI

По прочитању акта Управе града Београда АБр. 2478, а после потребног обавештавања, — одбор је са 12 против 10 гласова — против гласали одборници г. г. Светозар Јанковић, М. Клидис, Д. Тадић, А. Ј. Аксентијевић, Ђорђе Н. Петровић, Лазар М. Матић, Урош Благојевић, Раденко Драговић, Дамњан Стојковић и Никола И. Дмитријевић, — решио:

Да се допусти управи болнице „Краљице Драге“ да привремено спроведе нечистоћу из болничке јаме у општински канал у улици Милоша Великог.

VII

Одборник г. Ђорђе Пешировић налазећи, да је одбор допуштајући управи болнице Краљице Драге да привремено спроведе нечистоћу из болничке јаме у општински канал у улици Милоша Великог јако погрешно, сажаљева што се је таква одлука донела. Овим везивањем болнице са општ. каналом који се излива у бару „Венецију“ у најкраћем времену појавиће се у томе делу вароши заразне болести од којих прети опасност целој вароши. Тим везивањем повећаће се само приход гробљанске касе. Нема деце па да се за исту боји, али сматра, да му је као општ. одборнику дужност да на ту околност сврати пажњу општ. одбора.

Заступник председника општине изјављује, да се је овакво решење морало донети, ако се неће да се ова болница затвори. Што се тиче заразних болести које би се услед тога могле појавити, општина се мора постарати да тога не буде а исте ће се избећи, ако се канал, са којим се има везати болница и који се излива у бару Венецију продужи до у Саву. О томе ће општ. суд учинити одбору предлог, а нада се да ће одбор исти усвојити, јер је боље, да општина, која има дужност да прави канале утроши извесну суму новаца на извршење овога посла него ли да се болница „Краљице Драге“ затвори.

Одбор је примио к знању ове изјаве одборника г. Петровића и заступника председника општине.

VIII

По прочитању молби: Радована Антића, кафиџија АБр. 1230 и Лазара Јовановића, бакалина, АБр. 2058, којима траже да им општина уступи под закуп земљиште регулационог фонда постојеће у Југ-Богдановој улици, које је преостало од земљишта заузетог за регулисање исте улице, — одбор је решио:

Да се обе ове молбе одбаце, а да се ово земљиште регулационог фонда које мери две стотине двадесет и осам кв. метара и четрдесет и осам кв. десиметра, арондише имању г. Стевана Турчића, оvd. новинара, које лежи у зачељу овог земљишта регулационог фонда сходно грађевинском закону за варош Београд.

Овлашћује се председништво да са г. Турчићем ступи у погодбу о цени коју би исти имао за ово земљиште да плати регулационом фонду, па о резултату погодбе поднесе извешће одбору.

IX

По прочитању акта управе општ. трошарине АБр 2463, — одбор је решио:

Одобрава се Сими Павловићу, помоћнику старешине трошаринске станице, тридесетодневно осуство од дужности ради поправке здравља, које ће му се рачунати од дана када га буде употребио.

X

По прочитању молбе Манојла Торбице, агента рум. држ. бродарства АБр. 11359/902 којом тражи, да му општина прода по цену од 0,55 динара од квадратног метра за подизање једног индустријског предузећа, општинско земљиште постојеће у бари „Венецији“ у близини солског великог магацина на коме је постојала стругара Душана Сиротановића, — одбор је решио:

Да се ова молба одбаци пошто је општини ово земљиште потребно за кеове и автрпоте.

XI

По прочитању акта српске музичке школе АБр. 10025/902, којом моли да се уврсти у ред осталих школа и да јој се издаје помоћ у огреву, — одбор је решио:

Да се преко ове молбе пређе на дневни ред, пошто општина нема могућности, да овој школи учини по истој молби.

XII

По прочитању молбе г. Милутина Степановића, благајника министарства спољних послова у пензији АБр. 10812/902, којом са разлога у истој изнесених нуди општину да јој уступи своје потраживање по извршној пресуди апелационог суда од цркве Горњо-Милановачке у 4787,26 дин. са интересом 6% од 10 фебруара 1897 г. до наплате и 250 дин. досуђених му трошкова за исплату 5354,30 динара колико регулациони фонд београдске општине потражује од његове жене гђе Софије за уступљени јој плац регулационог фонда постојећи пред њеном кућом у Дубровачкој улици с тим да општина из овог његовог потраживања наплати прво за себе главну суму са интересом 6% од 18 новембра 1902 год. а ресто што прими преко те суме да припадне њему, као и по прочитању мишљења општ. заступника по истом предмету АБр. 10902/902, — одбор је решио:

Да се ова понуда г. Степановића одбаци пошто општина нема разлога да на предложени начин наплати ово потраживање свога регулационог фонда а да се г-ђа Софија позове да општини положи шта јој дугује, што ако не учини тражити наплату судским путем.

XIII

По прочитању молбе Павла Павловића, оvd. бравара АБр. 1370, којом моли, да општини

плаћа за своју љуљашку коју би наместио на Малом Калимегдану на име прописне таксе и кире је 60—100 динара месечно, као и по прочитању извешћа подблагајника по истом предмету АБр. 1431, — одбор је решио:

Да се ова молба као неоснована одбаци а да општ. суд даље по надлежности поступи.

XIV

По прочитању молбе Аксентија Голубовића, кравара, АБр. 9606/902, којом тражи да му општина уступи под закуп за истоваривање камена једно парче општинске утрине код Ветеринарске школе за цену од 100 динара на годину у напред, — одбор је решио:

Да се једно парче општинске утрине код Ветеринарске школе уступи под закуп Аксентију Голубовићу, оvd. кравару по годишњу закупну цену од 100 динара у напред, а за време од кад на истом земљишту камен стоварује па док општина нађе за сходно да му даљи закуп истог земљишта одкаже с тим да истоваривањем камена на томе месту не смета саобраћају, а да буде дужан без икаквог изговора одмах чим му општина даљи закуп одкаже, дићи свој камен са закупног земљишта.

XV

По прочитању молбе г. Косте Живковића, инспектора жељезничке дирекције АБр. 2338, којом се разлога у истој изнесених моли, да му се исплати одмах земљиште, које му се за отварање нове улице од Таковске до Гундулићеве улице има откупити према решењу одбора од 21 октобра 1902 г. АБр. 9123, а да се не чека на доношење решења о откупу и осталих земљишта, која се имају заузети за отварање ове улице, — одбор је решио:

Да се молиоцу исплати целокупно имање, које му се према решењу одбора од 21. октобра 1902 г. АБр. 9123 откупљује за отварање нове улице која има везати Таковску са Гундулићевом улицом. кад општинска каса буде у могућности да исплату изврши а на терет дотичне буџетске партије.

XVI

По прочитању представке Симе Ристића, пензионера, АБр. 2166 којом тражи општини односно њеном регулационом фонду 14000 динара за целокупно његово имање постојеће у улици Стишкој, које се има заузети цело за просецање исте улице до улице Краља Александра, — одбор је решио:

Да не може пристати на понуђену цену јер налази да је претерана, већ да се сходно грађевинском закону за варош Београд целокупно имање молиоца прецени, па процена сопственику и одбору саопшти.

XVII

По прочитању молбе Николе К. Шабекидеса, сајције АБр. 9231/902, којом моли да се горњи део Немањине улице почев од Студеничке улице ка Славији не просеца по утврђеној регулацији, већ да и даље остане као што је сада, као и по прочитању мишљења комисије за ревизију регулационог плана по истом предмету АБр. 9807/902 којим предлаже да се ова молба као неумесна одбаци, — одбор је решио:

Да се усвоји предње мишљење комисије за ревизију регулац. плана изјављено по овој молби и да се иста као неумесна одбаци.

XVIII

По прочитању молби Николе П. Јовановића, АБр. 8010 и ГБр. 2943, којима тражи да му се процени и исплати 35,29 кв. м. земљишта, колико је његов деда пок. Никола Предић, подижући кућу у улицама Кнеза Лазара и Вука Караџића оставио под исте улице за регулисање истих; као и по прочитању мишљења грађев. одељења АБр. 11261/902 по истом предмету, — одбор је решио:

Да се молилац од овога тражења као застарелог одбије пошто је земљиште које тражи да се процени и да му се исплати под улицом још од 1871 године.

XIX

По прочитању молбе Нисима Калдерона, трговца, АБр. 1028 због регулације и извешћа грађевинског одељења по истом предмету АБр. 1513, — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу заступник председника општине и одборници г. г. Јован Смедеревац, Светозар Јанковић и Тома Цинцар-Јанковић, ступи у споразум са молиоцем о накнади, коју би молиоцу имао да даде регулац. фонд за земљиште које му се има одузети за регулисање улице о којој је реч, па о постигнутом споразуму поднесе извешће.

XX

По прочитању акта АБр. 11280/902 која се односе на арондисање педесет и осам кв. метара и пет кв. десиметра земљишта регулационог фонда имају г. Филипа Мирковића, пензионера у Рајићевој улици, — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу заступник председника општине и одборници г. г. Јован Смедеревац, Светозар Јанковић и Тома Цинцар-Јанковић, ступе у споразум са г. Мирковићем, о накнади коју би исти имао да даде регулационом фонду за ово његово земљиште које се има арондисати имају г. г. Марковића, па о постигнутом споразуму поднесе извешће.

XXI

По прочитању акта АБр. 685 која се односе на арондисање 50,44 кв. метара земљишта регулационог фонда имају Јована Гавриловића, олд. папуције, постојећег у улици Молеровој ради изласка на регулациону линију, — одбор је решио:

Да се имају Јована Гавриловића, олд. папуције, које постоји у Молеровој улици, по скици КГБр. 2795/902 арондише педесет кв. метара и четрдесет и четири кв. десиметра земљишта регулационог фонда пред истим имањем налазећег се, с тим да Гавриловић накнади регулационом фонду за исто земљиште по четири динара од кв. метра свега две стотине један динар и седамдесет и шест пара динарских

XXII

По молби Јована Крике, столара, АБр. 2074 за арондисање 1463,94 кв. м. земљишта регулационог фонда имају његовом постојећем на углу Светогорске и Владетине улице ради изласка на регулационе линије, — одбор је решио:

Да се сходно грађевинском закону за варош Београд изврши процена овог земљишта регулационог фонда, које се има арондисати имају молиоца ради изласка на регулационе линије па процена одбору саопшти.

XXIII

По прочитању молбе Косте Скендеровића, економа АБр. 645 због регулације, — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Јован Смедеревац и Димитрије Наумовић, извиди је ли за сада потребно извођење регулације, коју молилац тражи па ако нађу даје потребно онда с обзиром на прописе грађевинског закона за варош Београд оцене има ли општина молиоцу да да накнаду за земљиште, које би му се у том случају имало заузети за просецање означених улица или молилац има општину да да накнаду и о накнади било да је општина има да даде било да је молилац има општину да даде ступи са молиоцем у споразум и о постигнутом споразуму поднесе извешће.

XXIV

По прочитању акта, АБр. 11152/902 која се односе на арондисање петнаест кв. метара и деведесет кв. десиметра земљишта регулационог фонда имају Марије поч. Ристе Даде, постојећем у Дубровачкој улици одбор, — је решио:

Да ужи одбор у који да уђу заступник председника општине и одборници г. г. Јован Смедеревац, Светозар Јанковић и Тома Цинцар-Јанковић, ступи у споразум са Маријом Ристе Даде о накнади коју би иста имала да да регулационом фонду за ово његово земљиште које се према грађев. зак. за вар. Београд има додати њеном имању у Дубровачкој улици па о постигнутом споразуму поднесе извешће.

XXV

По прочитању акта АБр. 11151/902 по молби Марије Д. Ристић, удове и кћери јој Катарине Г. Николић, учитељице у пензији, због регулације, — одбор је решио:

Да ужи одбор у који да уђу одборници г. г. Јован Смедеревац и Димитрије Наумовић, извиди: је ли за сада потребно извођење регулације, коју молиће траже, па ако нађе да је потребно онда с обзиром на прописе грађев. закона за вар. Београд оцене има ли општина молићама да даде накнаду за земљиште, које би им се у том случају имало заузети за просецање означених улица или молиће имају општину да даду накнаду и о накнади било да је општина има да даде било да је молиће имају општину да даду ступи са молићама у споразум и о постигнутом споразуму поднесе извешће.

XXVI

По прочитању мишљења комисије за ревизију регулационог плана изјављено по предмету регулације Косанчићевог венца АБр. 475, — одбор је решио:

Да се усвоји предње мишљење комисије са ревизију регулационог плана изјављено по овоме предмету.

XXVII

По прочитању споразума АБр. 11308/902 извршеног између ужег одбора изабратог у седници одбора од 8. фебруара тек. године и г-ђе Љубице Луковић, о размени земљишта о накнади разлике истих, — одбор је решио:

Да се усвоји предњи споразум. Да се г-ђи Љубици Луковић, за двеста деведесет и осам кв. метара земљишта које јој се има заузети за регулисање и просецање Влајковића улице, а које је процењено по осамнаест дин. од кв. метра свега пет хиљада триста шест и четири динара и за рушење зграде на истом земљишту постојеће процењено три хиљаде шест динара,

даде у замену плац регулационог фонда на углу Добрачине улице и Страхињића Бана улице који мери пет стотина деведесет и пет кв. метра и педесет и један кв. десиметра који је процењен по десет дин. од кв. метра свега пет хиљада девет стотина педесет и пет динара и десет пара дин. и плац регулационог фонда до овога постојећи у улици Страхињића Бана који мери пет стотина шеснаест кв. метара и шест кв. десиметра, који је процењен по осам динара од кв. метра свега четири хиљаде педесет и два динара и осамдесет пара динарских, с тим да г-ђа Луковићка накнади регулационом фонду разлику процењене вредности у хиљаду пет стотина осамдесет и три динара и деведесет пара динарских и зграду која се има рушити, а од које материјал има припасти њој у својину, поруши и плац очисти.

XXVIII

Одборник г. Михаило Борђевић наводи, да се на плацу званом „Грнтовац“ сваког дана вежбају војници коњаници. Међутим исти је плац одграђен а уз њега у непосредној близини постоји основна школа на Источном Врачару па се деца која исту школу похађају на томе плацу играју пред часове. Скоро је дете једног нашег грађанина погинуло од ждробета које је по истој пољани ишло за матером, која је по тој пољани волана. Бојати се да се који коњ и сада не отме од војника и направи какву несрећу. Да би ваљало подејствовати на надлежном месту, да се војници коњаници код толиких утрина за вежбање не вежбају на овоме плацу. Сем тога кад је општина заградила своје плацеве требало би и сопственика овога плаца натерати да исти огради.

Заступник председника општине изјављује да је овај плац приватна својина и да општина њиме не располаже. Налази и сам да је незгодно да се војници коњаници вежбају у близини школе, као и да исти плац и даље остане одграђен. По саслушању тога, — одбор је решио:

Да општ. суд подејству је на надлежном месту да се коњаници више не вежбају на овоме плацу и да се сопственику нареди да га огради.

XXIX

По прочитању молбе Милана Живковића, пензионера АБр. 2586/902, којом предлаже општ. суду начин исплате његовог имања које му се експроприше за регулисање Сремске улице, као и по прочитању осталих акта истог предмета АБр. 10054/902, — одбор је у вези свога решења од 6. новембра 1901. г. АБр. 10103, — решио:

Да се г. Милану Живковићу исплати за сада по процени АБр. 10103/1901 само онај део земљишта у Сремској улици на коме нема грађевина, а у колико се има за регулисање исте улице заузети по одбитку процењене вредности земљишта регулационог фонда, које се према процени има додати поменутом његовом имању у истој улици, а остатак земљишта који је сада под зградама, а који се такође има одузети за регулисање помену е зграде такође по процени АБр. 10103/1901 г. и накнада за рушење зграда, кад каса регулационог фонда буде у могућности да исплату изврши, а пошто сопственик по налогу општ. суда, који ће му општ. суд по своје нахођењу издати, зграде поруши и материјал од истих добивен, који према процени остаје његова својина, уклони и плац очисти.

При првој исплати општински ће суд предати г. Живковићу тапију од земљишта регулационог фонда које му се додаје на њега пренесену без икаквих терета а г. Живковић ће такође при првој исплати предати општинској благајници на реверс, у коме ће се означити за колику је суму исплаћен, тапију од целокупног његовог земљишта, које му се експроприше, пренесену на регулациони фонд београдске општине без икаквих терета.

ОПШТИНСКЕ ВЕСТИ

Примио дужност. Председник београдске општине г. Никола И. Стамековић, 10. ов. месеца сходно чл. 32. закона о устројству општина и општ. власти положио је заклетву на дужност председника београдске општине и исту примио. Пошто је г. Стаменковић положио заклетву и дужност председника општине примио отворио је одборску седницу следећим говором:

„Господо одборници!

Одликван поверењем Његовог Величанства Краља, да заузем председничко место у општини београдској, сматрам за дужност, да вам, пре него што раду приступимо, упутим ово неколико речи:

Кад сам дао пристанак да напустим досадање поље рада на Великој Школи и да примим сасвим нову дужност — дужност председника општине престоничке, ја сам попустио захтеву и жељи како Краљевске Владе тако и многих грађана београдских.

Вама је, господо, познато, да су у општини београдској већ више од 20 година на дневном реду тако названи велики радови општински, и да је до сада мали део тих радова приведен у дело.

Ми сви и осећамо и видимо, да неизвођење тих радова штети не само угледу Престонице, него да застој у извођењу тих радова све јаче погоршава здравствене прилике у Београду и све јаче кочи развитак трговине и културног напретка наше вароши.

Остављајући на страну узроке, са којих се ти радови нису извршили до сада у већој мери, дужност ми је истаћи, да ме је приволело примити се овога положаја то, што је од мене тражено да се заложим за извођење тих радова, и што ми је од Краљевске Владе обећана искрена потпора у свима питањима која се тичу напретка и угледа наше престонице, а поглавито у питањима за извођење поменутих радова.

Осигурав потпору Краљевске Владе а уверен и у Вашу готовост да заједнички радимо на часној али и тешкој дужности око унапређења нашег лепог Београда, — надам се, да ћу оправдати поверење које ми је покложено и да ћемо радећи заједнички, у што краћем року, испунити давно очекиване жеље наших суграђана у погледу извођења преко потребних установа за напредак наше вароши.

То ће нам бити у толико лакше, што је за већи део радова доста утрвен пут, којим треба да идемо, и што је још пре 15 година састављен довољно детаљисан програм за извођење тих радова.

Колико је мени познато, ми нећемо морати много одступати од тога програма и стога сам уверен, да ћемо у најкраћем времену моћи приступити послу.

У нади да ће наш рад бити плодан и користан по нашу престоницу, ја отварај данашњи састанак.“

Постављен за судију. — г. Владимир Лацковић, кмет правник београдске општине и члан управе града Београда на расположењу постављен је прво за референта за државну трошарину а по том за судију првостепеног суда за вар. Београд.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске на основу наређења VII пуков. окр. команде од 24. марта т. г. Бр. 2984, саопштава ради знања грађанима београдским а нарочито онима, који коње држе, или су у обавези да их имају — следећу наредбу која гласи:

Наредба бр. 22

КОМАНДАНТА ДУНАВ. ДИВИЗ. ОБЛАСТИ

1 марта 1903 год., Београд

I

Командант VIII пуков. окр. команде актом № 2389 од 19. пр. месеца доставио ми је: да је Стеван Радојковић, кмет општине луговачке, среза подунавског окр. смедеревског, извршио пренос сточног пасоша без одобрења команданта пуков. округа тако: одобрио је обвезнику Милану Р. Петковићу да може продати свог коња који је жигосан са жигом „Е“.

Из прибављених података види се: да је обвезник Милан продао коња Живку Милановићу, тежаку из Лугавчине и то 13. новембра 1901 године.

Пренос пасоша истог дана је извршен.

Узет на одговор по овоме признаје да му је позната забрана о продаји коња, а свој поступак правда тиме, што је неписмен и што не зна кад је тај пренос пасоша извршен; међутим утврђено је, да он са пасошима рукује лично и да их под кључем затворене држи.

Оваквим својим поступком именовани кмет Стеван учинио је кривицу која је противна распису Господина Министра војног АР № 4101 од 8. августа 1901 год. а која је по закону кажњива, с тога га на основу поменутог расписа и на основу чл. 72. одељка III тач. 7. закона о „устројству војске“ казним за сада првом мером са 100 динара у новцу у корист касе „Ремонтског фонда“ — препоручујући му, да ако подобну грешку учини, казнићу највећом мером казни.

II

Казну ову да командант одмах изврши, и о извршењима извести.

III

Наредба ова да се саопшти свима општинским властима а ове свима обвезницима на територији дунав. дивиз. области.

Командант, почасни ађутант Н. В. Краља
пуковник

Дим. Николић с. р.

Од суда општине београдске ОВБр. 1249, 19. марта 1903 г., Београд.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске на основу наређења VII пуков. окр. команде од 18. марта т. г. Бр. 3989, саопштава ради знања грађанима београдским а нарочито онима који коње држе, или су у обавези да их имају — следећу наредбу која гласи:

Наредба бр. 26

КОМАНДАНТА ДУНАВ. ДИВИЗ. ОБЛАСТИ

18 марта 1903 год., Београд

I

Командант VIII пуков. окр. команде актом № 8277 од 10. марта ове године доставио ми је да је обвезник Станко Степановић, земљоделац из села Тириковца среза и окр. пожаревачког, продао једног свог коња без дозволе команданта пуков. окр. команде, који је жигосан са жигом В и узет за коморцију за штаб VIII пука I-ог позива.

Узет на одговор по овоме признаје да је коња продао, а свој поступак правда тиме што га је морао продати да набави волове за орање, а кад му власт буде затражила коња, онда ће га он купити и што је мислио да за сада може овако да учини, јер је та наредба о забрани коња била за пр. годину.

Из прибављених података види се: да је обвезник Станко продао свог коња 7. фебруара тек. год. Милојку Петровићу и потурио свог сина Душана Станковића, да овај тражи одобрење од команданта пуков. окр., да може свога коња продати, који вели да није нигде уписат и жигосан је са „Т“.

Оваквим својим поступком обвезник Станко учинио је кривицу која је противна распису Господина Министра војног АР № 4101 од 8. августа 1901 год. и која је по закону кажњива; — па с тога га на основу поменутог расписа и на основу чл. 72. одељка III тач. 7. закона о „устројству војске“ казним са 100 динара у новцу у корист касе „Ремонтског фонда“.

II

Казну ову да командант одмах изврши и о извршењу ме извести.

III

Наредба ова да се саопшти свима општинским властима а ове свима обвезницима на територији дунав. дивиз. области.

Командант, почасни ађутант Н. В. Краља
пуковник

Дим. Николић с. р.

Од суда београдске општине 17 марта 1903 год. ОВБр. 1030, Београд

О Б Ј А В А

Сходно чл. 114. правила за регрутовање и упис у позиве, а по предпису команданта VII пуковског округа № 2000 има се извршити саопштење *распореда* и *уписа* свима обвезницима I-ог, II-ог и III-ег позива народне војске из општине београдске, који припадају VII пуковском округу.

Саопштење распореда и уписа извршиће се у здању општинског суда по

азбучном реду у ове дане: 9, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21 и 22 Априла ове године, а на саопштење ће долазити обвезници сва три позива овим редом:

9 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом А.

9 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Б.

10 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом В.

10 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Г.

11 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Д.

11 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Е и Ђ.

12 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Ж и З.

12 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом И.

14 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Ј.

14 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом К.

15 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Л.

15 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Љ.

16 Априла цео дан

да дођу сви они чија имена почињу словом М.

17 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Н и О.

17 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом П.

18 Априла пре подне

да дођу сви они чија имена почињу словом Р.

18 Априла по подне

да дођу сви они чија имена почињу словом С.

19 Априла цео дан

да дођу сви они чија имена почињу словом Т, У и Ф.

21 Априла цео дан

да дођу сви они чија имена почињу словом Х, Ц, Ђ, Ч и Ш.

Позивају се сви обвезници I-ог, II-ог и III-ег позива народне војске VII пу-

ковског округа, да безусловно горе означених дана у означено време предстану општинском суду да им се распоред и упис саопшти, а сваки да понесе своју војничку исправу.

Рад ће почињати пре подне од 7 па до 12 а по подне од 2 па до 6 часова.

Ко од обвезника не би овоме позиву следовао, искусиће последице прописане у чл. 14. закона о устројству војске.

Од суда општине београдске, 2. априла 1903 год. ОВБр. 1182, Београд

О Г Л А С

Према одобрењу госп. министра грађев. од 27. марта т. г. Бр. 2268 држаће Управа града јавну усмену лицитацију у свом грађевинском одељењу на дан 14. априла у 10 часова пре подне за **преправку здања министарства иностраних дела.**

Предрачунска је цена овога посла 4.977.— динара и 89 пр. дин. а кауција у 700.— динара полаже се у готовом новцу, вредећим папирима или интабулацији према закону.

Позивају се предузимачи да дођу и лицитирају.

Из канцеларије грађевинског одељења Управе града Београда, 28. марта 1903 год у Београду, ГМ 422.

О Б Ј А В А

Према решењу одбора београдске општине од 8. октобра 1902 год. АБр. 9087, а на представку суда београдске општине од 19 октобра 1902 г. АБр. 9087. господин министар народне привреде решењем својим од 24 јануара ове год. ТБр. 181 изволео одлучити, да се у „правилима о уређењу еснафа димничарског“ које је прописао његов претходник 15 јануара 1899 год. ПБр. 210, учине следеће измене, које имају ступити у живот 1 фебруара 1903 године.

I

Одељци 3 и 4 члана 3 мењају се и гласе:

„Београд и околина имају десет димничарских рејона, од којих су девет у вароши, а један ван вароши (Топчидер и Ново-Селиште).

„Рејоне одређује одбор општински према броју домова равно-мерно узев у обзир насељеност и број димњака“.

II

Члану 4. додаје се нов, по реду одељак 2, који гласи:

„По избору димничара одбор општински одређује коцком утврђене рејоне изабратим димничарима“.

Суд београдске општине објављује београдском грађанству знања ради ове измене.

Од суда београдске општине 19 марта 1903 год. АБр. 873, Београд.

Н А Р Е Д Б А

Решењем општинског одбора од 10 јануара т. год. АБр. 266, концесија за чишћење нужника и помијара за годину

1903-ћу, 1904-ту и 1905-ту уступљена је Димитрију Стојановићу, под условима, у којима су прописане санитарске-полицијске мере.

Ово решење одобрио је г. министар унутр. дела у смислу чл. 152. зак. о општинама, и исто је постало извршно и према осталим концесионарима.

Према томе, нико други нема права обављати овај посао сем поменутог концесионара.

Стога суд општине београдске у интересу здравља београдског становништва, а на основу чл. 89, 92 и 93 тач. 1-ве зак. о општинама и §. 326 крив. закона са допуном од 13 маја 1902 год. наређује:

Да у реону и атару општине београдске, нико несме износити нужничку нечистоћу, сем концесионара Димитрија Стојановића.

Ко противу ове наредбе буде поступио, биће кажњен са 50 до 150 динара новчане казне, у корист општинске касе.

Од суда општине београдске 18 фебруара 1903 год. АБр. 1721, Београд.

На основу чл. 152 закона о општинама и објашњења господина министра унутр. дела од 24 априла 1902 год. ПМ 8966 управа града Београда одобрава наредбу суда од 18 фебруара 1903 год. АБр. 1721.

М 7655

4 марта 1903 год.

Београд

Управник Београда

Б. Маршићанин.

Суд општине београдске објављује ову наредбу грађанству београдском, ради знања и управљања.

Од суда општине београдске, 8 марта 1903 год. АБр. 2296, Београд.

Н А З Н А Њ Е

Ставља се на знање београдском грађанству, да је концесија за чишћење нужника и помијара у реону и атару београдском за 1903-ћу, 1904-ту и 1905-ту годину, уступљена Димитрију Стојановићу, оvd. под прописаним условима, а по решењу општ. одбора АБр. 266.

Концесионар има права за чишћење нужника и помијара наплаћивати по 6 дин. од извађеног једног кубног метра или 0-30 пара дин. од акова.

Пријаве за чишћење треба слати непосредно концесионару у улици „Душановој“ бр. 84 кафана „Жабарац“ а у поновљеном случају (ако се концесионар позиву не одазове) економском одељењу општинском.

Концесионар је дужан, по реду примљених пријава, предузети чишћење најдаље за три дана, од дана пријаве.

Чишћење се врши искључиво ноћу. Сваку неисправност концесионара или његових слугу у вршењу овог посла, ваља достављати економском одељењу општине.

Од суда општ. београдске 10 марта 1903 год АБр. 2296 Београд.

КЊИЖЕВНИ ПРИКАЗ

Нова Искра, свеска за март ове године, изашла је са следећим садржајем:

У министарству (наставак). Из Тасима Дневника. Пише Таса Миленковић. — Тајне сузе. Песма Сокољанина. Аристошело и Плиније као природњаци. Од Д-ра Рад. Лазаревића. Прелећна песма, Мирон. С пољског М. П. Генералова кћи. Роман. Написао И. Н. Потапенко (наставак). Усамљени гроб. Песма Душана С. Ђукића. Манастир Сокољани (из пушних белешака): Написао Т. Пејатовић. Знак. Песма М. Симића. Два говетета. (Пиер Лоти). С француског Свет. А. Петровић. Египатска легенда. Болеслав Прус. Превела с пољског Ружа Д-ра Винавера. Лисички. (Песме у прози, приче, импресије): 1. Сlike с мора: 3) Пожар. Од Вел. Ј. Рајића. 2. Љубичице. Од Косаре Ст. 3. Помажите један другог. (L'empire) с франц. Љубица Ј. Ђ. 4. Сусрет (П. Ремер). Превела Љ. С. Ј. 5. Стара зделица (П. Ремер). Превела Љ. С. Ј. 6. Авео Истине (Рајнхарда Фолкера). Превео С. Д. Мијалковић. Бјернстjerne Бјернсон (по немачком.) Уз наше слике. Хроника (Наука, Књижевност, Разно). Библиографија.

Сlike: † Матија Бан, — Син Карла I. енглеског краља (сликао Ван Дајк). — Војислав Илић (вајао Ј. Пешић). — Главна капија Нишке тврђаве. — Манастир Сокољани с околином. I и II (сликао Т. Пејатовић). — Иконичу Бирчанин Илије. — Афшаншуре Главнога Штаба у Нишу. — Бјернстjerne Бјернсон.

„Нова Искра“ излази сваког месеца. — Цена: на год. 16. по год. 8, четврт год. 4 дин.; ван Србије: год. 10 фр. или 20 дин. у злату. Претплата и све што се тиче администрације шаље се Р. Ј. Одавићу, власнику „Н. Искре“, Капетан Мишина 8.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАС

Изашла је нова књига
ДОМАЋЕ
ВАСПИТАЊЕ
ПЕДАГОШКА ПИСМА ЈЕДНОЈ МАТЕРИ

од
Е. Беме-а

За српске матере приредио
Д-р Стев. М. Окановић
професор више женске школе Краљице Драге

— Ново, укупно издање —

Садржина је књиге ова:

- I. Задатак и значај матера у васпитању.
- II. Развитак дејих чула. Прве навике.
- III. Дете и дадиња. Прва дејја занимања.
- IV. Упознавање с опасностима. Самопоуздање.
- V. Дејја саморађња. Играчке. Књига за децу са сликама.
- VI. Послушност. Заповести.
- VII. Размажено, самовољно дете.

- VIII. Дејја сујета; самољубље и себичност. Захвалност и молитва.
- IX. Болесно дете.
- X. Самоодрицање и владање собом код деце. Дејје збирке.
- XI. Припрема за школу.
- XII. Домаћи задаци. Домаћи учитељи.
- XIII. Кућа и Школа.
- XIV. Дејје погрешке.
- XV. Лагање код деце.
- XVI. Страх и лагање.
- XVII. Развијање лагања. Разни облици дејје лагања.
- XVIII. Сузбијање лажи.
- XIX. Уживање и злочин Пресићеност и досада.
- XX. Лакомост и уздржљивост.
- XXI. Поклон и зарада. Употреба новца.
- XXII. Духовна уживања. Слушање прича и читање као страст. Разумно читање. Учење Позориште.
- XXIII. Религијско васпитање
- XXIV. Избор позива за живот. Завршетак.

Цена 2 дин. и 50 пр. дин.

Књиге шаљемо поштом о нашем трошку. Ко пошље новац за 5 књига добиће једну бесплатно.

Београд, марта 1903.

Књижара

Велимира Валовића

За Аустро-Угарску цена је књизи 2½ круне Поузећем — Nachname — не можемо слати.

ОПШТИНА ГРАДА БЕОГРАДА

СТАЊЕ НА ДАН 31. ЈАНУАРА 1903 ГОД.

СТР.	РАЧУН	ОБРТ у ЈАНУАРУ		ОБРТ СА СТАЊЕМ		СТАЊЕ 31 ЈАНУАРА					
1	Благајнице	106163	38	125837	02	259204	61	125837	02	133367	59
2	Привремени издатака					54451	06			54451	06
3	Вредећих хартија					70500	—			70500	—
5	Цркве дорћолске					57837	21			57837	21
6	Канализације					75470	38			75470	38
7	Кеја					88961	61			88961	61
8	Водовода					285505	82			285505	82
9	Покретности					214587	12			214587	12
10	Непокретности					6550793	52			6550793	52
4	Управе фондова за фондове					97829	66			97829	66
11	Остава код Нар. Банке					1590000	—			1590000	—
23	Пријема							1590000	—		1590000
12	Дужника калдрме					51164	68			51164	68
13	Дужника					240789	16			240789	16
17	Фондова разних							287020	71		287020
16	Фонда гробљанског							246710	79		246710
22	Кауција							1117	—		1117
19	Текући Упр. Фондова у злату							155798	05		155798
15	Текући Упр. Фондова у сребру					16500	20			16500	20
20	Управа Фондова за Грудићеву кућу							96694	90		96694
18	Текући Народне Банке у сребру							1590000	05		1590000
14	„ Кланчног друштва у сребру					4808				4808	30
21	Повериоца							30018	29		30018
24	Главнице							8124427	16		8124427
25	Буџета општинског Приход	41	80	53848	33	41	80	53848	33		53806
27	„ „ Расход	102950	17	48	—	102950	17	48	—	102902	17
28	„ Новог гробља	1232	98	4078	36	1232	98	4078	36		2845
26	„ Трошаринског	21612	07	48188	69	21612	07	48188	69		26576
		232000	40	232000	40	12353787	35	12353787	35	12205015	48
										12205015	48

У Београду 10. Марта 1903 год.

Главни Књиговођ,
Милица Јовановић с. р.

Главни Благајник,
Сп. К. Шуменковић с. р.

Заступник председника, км ет,
Влад. Лацковић с. р.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГ СУДА

Власник ОПШТИНА БЕОГРАДСКА

Одговорни уредник **МИХ М. МАРЈАНОВИЋ**, секретар општине Делиградска бр. 22.
Штампарија Д. Димитријевића, Иван-бегова ул. бр. 1.